

РЕШЕНИЕ

№ 7336

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20231110123944 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „Т С” ЕАД, чрез юрк. И., срещу А. Е. К., Б. Е. К., Р. А. К. и Ц. П. К., с която са предявени обективно кумулативно и пасивно субективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответниците да заплатят на ищеца в условията на разделна отговорност – А. Е. К. и Б. Е. К. – по 1/12, Р. А. К. – 2/12, а Ц. П. К. – по 8/12 от следните суми: 2788,66 лв. – главница, представляваща стойност на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането; 308,82 – лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 19.04.2023 г.; 56,89 лв. – главница, представляваща стойност на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането, както и 10,56 лв. – лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.07.2020 г. до 19.04.2023 г.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че е налице облигационно отношение, възникнало по силата на сключен с ответниците договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане, като в изпълнение на този договор е доставил за периода м.05.2020 г. – м.04.2022 г. топлинна енергия в топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ул. Я 3“, бл. 50, вх. „Б“, ап. 88, която не била заплатена в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, поради което изпаднали в забава. Ето защо моли съда да уважи предявените иски. Претендира разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците Р. А. К. и Ц. П. К., чрез адв. В., са подали отговор на исковата молба, с който оспорват предявените иски по основание и размер. Поддържат, че не били в договорни отношения с ищеца за доставка на топлинна енергия в процесния имот. Оспорват твърдението на ищеца, че са собственици на имота. Ето защо молят съда да отхвърли предявените иски. Претендират разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците А. Е. К. и Б. Е. К. не са подали отговор на исковата молба. В проведеното на 22.02.2024 г. открито съдебно заседание, чрез адв. Н, оспорват предявените искове по основание и размер.

Третото лице – помагач „Бруната” ООД на страната на ищеца не е взело становище по спора.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно и пасивно субективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

За уважаването на предявените по чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД искове, ищецът трябва да установи по реда на пълното и главно доказване следните кумулативни предпоставки: възникването, съществуването, изискуемостта и размера на претендираните от него вземания, т.е. наличието на правоотношение между топлопреносното предприятие и ответниците като потребители за продажба на топлинна енергия през процесния период, в т.ч., че ответниците са съсобственици на процесния недвижим имот при посочените квоти; използването от ответниците на претендираното количество топлинна енергия; стойността на топлинната енергия и изискуемостта на вземането.

Съобразно действащата през исковия период нормативна уредба - чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда етажна собственост, присъединени към абонатната станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Следователно качеството потребител се свързва с принадлежност на вещното право на собственост или с ползването на имота.

От представените по делото доказателства се установява, че процесният имот е бил топлофициран, както и че сградата – етажна собственост, в която се намира този имот, е била присъединена към топлопреносната мрежа.

От представения по делото акт № 1428 от 14.11.1973 г. се установява, че на посочената дата бил сключен граждански брак между А. Г.ев К. и Ц. П. Т, с фамилия след брака К..

От представения Договор за продажба на държавен недвижим имот, съгласно Наредбата за държавните имоти (отм.) от 05.02.1982 г., се установява, че на посочената дата Ц. П. К. и А. Г.ев К. придобили собствеността върху процесния апартамент № 88, находящ се в гр. София, ул. Я 3“, бл. ***** Предвид изложеното и от доказателствата по делото се установява, че процесният недвижим имот е бил придобит по време на брака между Ц. П. К. и А. Г.ев К., поради което към посочения момент е представлявал съпружеска имуществена общност.

На следващо място, от доказателствата по делото се установява, че А. Г.ев К. е починал на 03.12.2011 г. и към тази дата е оставил за свои наследници по закон: съпруга – Ц. П. К. и двама сина – Е. А. К. и Р. А. К.. Установява се също така, че Е. А. К. е починал на 05.07.2020 г. и е оставил за свои наследници по закон синовете си А. Е. К. и Б. Е. К.. По делото не са налице доказателства за извършени разпоредителни сделки с имота преди или по време на процесния период. Ето защо и по силата на чл. 5 вр. чл. 9, ал. 1 от ЗН следва да се приеме, че А. Е. К. и Б. Е. К. са наследили по 1/12, Р. А. К. – 2/12, а Ц. П. К. - 8/12 от горепосочения недвижим имот. При това положение, въз основа на доказателствата по делото следва да се приеме, че ответниците А. Е. К., Б. Е. К., Р. А. К. и Ц. П. К. са станали съсобственици на процесния имот при посочените квоти, поради което са потребители на топлинна енергия по договорно правоотношение с ищеца за исковия период. В този смисъл доказано е основанието (източниците) на вземанията, предмет на предявените осъдителни искове.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – чл. 150, ал. 2 от закона. В случая е несъмнено, че Общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. По делото не са релевирани твърдения, нито има данни, че ответниците са упражнили правото си на възражение срещу Общите условия в срока по чл. 150, ал. 3 ЗЕ. Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че между ищеца и ответниците, в качеството им на съсобственици на процесния имот, са били налице договорни отношения по продажба на топлинна енергия за битови нужди с включените в него права и задължения.

Относно сумата за услугата дялово разпределение на топлинна енергия следва да се отбележи, че същата е отделно посочена като дължима главница в заявлението по чл. 410 от ГПК, като всички дейности и обществени отношения, свързани с топлоснабдяването, са регулирани от секторното законодателство в областта на енергетиката, което обуславя и особеностите на възникването и осъществяването на услугата по дялово разпределение на топлинната енергия. Разпоредбата на чл. 139, ал. 2 ЗЕ (редакция, изм., ДВ, бр. 74 от 2006 г., бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) възлага отговорността за извършването на дялово разпределение на топлинна енергия само на топлопреносните предприятия, като те могат да извършват дейностите по дялово разпределение самостоятелно или чрез възлагане на търговците, вписани в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ. Начинът на определяне на цената за услугата "дялово разпределение на топлинната енергия" е точно определен в ЗЕ – съгласно чл. 139в, когато топлопреносното предприятие или доставчикът на топлинна енергия не са регистрирани по реда на чл. 139а, те сключват писмен договор за извършване на услугата дялово разпределение с лицето, избрано от клиентите по реда на чл. 139б (при Общи условия), в който се уреждат цените за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия, които се заплащат от страна на потребителите към топлопреносното предприятие, а след това – от топлопреносното предприятие към търговеца, осъществяващ дялово разпределение на топлинна енергия. От представения по делото договор между етажната собственост и третото лице-помагач и общите условия на ищеца се установява вземането за цена на услугата дялово разпределение, която е извършена за процесния период, видно от представените по делото документи за главен отчет и изравнителни сметки.

Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ), като според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. В случая етажните собственици на процесната сграда са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на „Бруната“ ООД.

Установено е въз основа заключението на вещото лице по допуснатата и изслушана в настоящото производство съдебно-техническа експертиза, което при преценката му по реда на чл. 202 ГПК следва да бъде кредитирано, че: през исковия период в процесния имот е имало 2 броя радиатори с монтирани ИПРО в следните помещения: кухня, стая и лира в банята, без техническа възможност за монтаж на уред, като радиатора в хола е бил затапен; двата уреда са били отчетени визуално на 12.05.2021 г., като отчетният формуляр е бил

представен на вещото лице; в банята лирата е с размери 2 елемента с $\phi 11/4''$ и височина 2.0м, като за двата отчетни периода има служебно изчисление за лирата; за процесния период ТЕ за отопление, отдадена от сградната инсталация, е изчислена по формула, приложена в съответната наредба на база пълната отопляема кубатура от 178 куб.м., съгласно акт за разпределение на кубатурата, представен на вещото лице; за исковия период няма изчислена ТЕ за отопление на общи части; в процесния имот е имало 1 брой водомер за топла вода, който е отчетен визуално на 12.05.2021 г., като отчетния формуляр е представен на вещото лице; технологичните разходи в абонатната станция са били приспаднати от топлофикационното дружество; топломерите през исковия период са преминавали през метрологични проверки през 24 месеца и не са констатирани отклонения извън допустимите стойности.

По отношение на общия размер на действително потребеното количество топлинна енергия за процесния период (м.05.2020 г. до м.04.2022 г.) следва да се посочи, че съобразно заключението на вещото лице по допуснатата СТЕ, същият възлиза на 2838,61 лв., а претендираната от ищеца главница за ТЕ е в общ размер на 2788,66 лв. Ето защо и предвид принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, настоящият съдебен състав приема, че общо дължимата от ответниците главница за ТЕ за процесния период (м.05.2020 г. до м.04.2022 г.) възлиза в размер на претендираните от ищеца 2788,66 лв., както и сумата от 56,89 лв., представляваща главница за дялово разпределение за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва върху всяка от главниците от датата на исквата молба – 05.05.2023 г. до окончателното изплащане на сумите.

Предвид гореизложеното отговорността на ответниците се разпределя съобразно квотите им в съсобствеността, респ. Ц. П. К. дължи 8/12 от стойността на потребената топлинна енергия, т.е. 1859,11 лв. и 8/12 от стойността на дяловото разпределение, т.е. 37,93 лв., Р. А. К. дължи 2/12 от стойността на потребената топлинна енергия, т.е. 464,78 лв. и 2/12 от стойността на дяловото разпределение, т.е. 9,48 лв., а А. Е. К. и Б. Е. К. дължат по 1/12 от стойността на потребената топлинна енергия, т.е. по 232,39 лв. и 1/12 от стойността на дяловото разпределение, т.е. по 4,74 лв.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

За процесния период са приложими Общите условия, одобрени с решение № ОУ-01/27.06.2016 г. на КЕВР. Съгласно чл. 33, ал. 2 от тези ОУ клиентите са длъжни да заплащат месечните вноски в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно при действието на горепосочените Общи условия задълженията за заплащане на стойността на доставената топлинна енергия възникват като срочни - 84, ал. 1 ЗЗД (т.е. не е нужно кредиторът да отправя покана за изпълнение до длъжника).

Доколкото ищецът се легитимира като кредитор на вземане за главница за топлинна енергия в общ размер на 2788,66 лв., следва да се приеме, че претенцията за обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия се явява установена в своето основание и размер от 308,82 лв. за периода от 15.09.2021 г. до 19.04.2023 г.

Ето защо отговорността на ответниците се разпределя съобразно квотите им в съсобствеността, респ. Ц. П. К. дължи 8/12 от посочената сума, т.е. 205,88 лв., Р. А. К. дължи 2/12, т.е. 51,47 лв., а А. Е. К. и Б. Е. К. дължат по 1/12, т.е. по 25,74 лв.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжниците изпадат в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена и получена от ответниците покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исквата молба, поради което акцесорните претенции в тази част се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По отношение на разноските:

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноски възниква за всяка от страните по делото.

Ищецът е сторил разноски, както следва: 824,36 лв. – за държавна такса, 350 лв. – депозит за СТЕ, като претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв., т.е. общият размер на разноските възлиза на сумата от 1274,36 лв. Намалени съразмерно с уважената част от исковете, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 1270,10 лв. От така определените разноски и предвид квотите им в съсобствеността Ц. П. К. дължи 846,74 лв., Р. А. К. дължи 211,68 лв., а А. Е. К. и Б. Е. К. дължат по 105,84 лв.

Ответниците Р. А. К. и Ц. П. К. са сторили разноски за адвокатско възнаграждение в размер на по 300 лв., съобразно представените по делото доказателства. Релевираното от процесуалния представител на ищеца възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК е неоснователно, тъй като претендираното от ответниците адвокатско възнаграждение е в минимален размер. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, съразмерно с отхвърлената част от исковете, на ответниците Р. А. К. и Ц. П. К. се следват разноски в общ размер на 2,00 лв.

Ответниците А. Е. К. и Б. Е. К. са сторили разноски за адвокатско възнаграждение в общ размер на 900 лв., съобразно представените по делото доказателства. Релевираното в исковата молба от процесуалния представител на ищеца възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК е основателно, като при съобразяване на обстоятелството, че делото не е сложно от фактическа и правна страна съдът определя адвокатско възнаграждение в общ размер на 600 лв. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, съразмерно с отхвърлената част от исковете, на ответниците А. Е. К. и Б. Е. К. се следват разноски в общ размер на 2,00 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ц. П. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, да заплати на „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, на основание чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, следните суми: **1859,11 лв.** - главница, представляваща 8/12 от цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г. за имот, находящ се в гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането; **205,88 лв.** – лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 19.04.2023 г.; **37,93 лв.** – главница, представляваща стойност на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата в размер на 7,04 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.07.2020 г. до 19.04.2023 г.

ОСЪЖДА Р. А. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, да заплати на „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, на основание чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, следните суми: **464,78 лв.** - главница, представляваща 2/12 от цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г. за имот, находящ се в гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането; **51,47 лв.** – лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 19.04.2023 г.; **9,48 лв.** – главница, представляваща стойност на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата в размер на 1,76 лв., представляваща мораторна

лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.07.2020 г. до 19.04.2023 г.

ОСЪЖДА А. Е. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, действащ чрез неговата майка и законен представител К. М. В., ЕГН *****, да заплати на „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, на основание чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, следните суми: **232,39 лв.** - главница, представляваща 1/12 от цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г. за имот, находящ се в гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането; **25,74 лв.** – лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 19.04.2023 г.; **4,74 лв.** – главница, представляваща стойност на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата в размер на 0,88 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.07.2020 г. до 19.04.2023 г.

ОСЪЖДА Б. Е. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, действащ лично и със съгласието на своята майка К. М. В., ЕГН *****, да заплати на „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, на основание чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, следните суми: **232,39 лв.** - главница, представляваща 1/12 от цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г. за имот, находящ се в гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането; **25,74 лв.** – лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 19.04.2023 г.; **4,74 лв.** – главница, представляваща стойност на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от 05.05.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата в размер на 0,88 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.07.2020 г. до 19.04.2023 г.

ОСЪЖДА Ц. П. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, да заплати на „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **846,74 лв.** – разноски за производство пред СРС, съразмерно с уважената част от исквете.

ОСЪЖДА Р. А. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, да заплати на „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **211,68 лв.** – разноски за производство пред СРС, съразмерно с уважената част от исквете.

ОСЪЖДА А. Е. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, действащ чрез неговата майка и законен представител К. М. В., ЕГН *****, и Б. Е. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, действащ лично и със съгласието на своята майка К. М. В., ЕГН *****, да заплатят на „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **211,68 лв.** – разноски за производство пред СРС, съразмерно с уважената част от исквете.

ОСЪЖДА „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, да заплати на Ц. П. К., ЕГН *****, и Р. А. К., ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **2,00 лв.** – разноски за адвокатско възнаграждение в производството пред СРС, съразмерно с отхвърлената част от исквете.

ОСЪЖДА „Т С“ ЕАД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”Я” №23Б, да заплати на А. Е. К., ЕГН *****, действащ чрез неговата майка и

законен представител К. М. В., ЕГН *****, и Б. Е. К., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на своята майка К. М. В., ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, ул. Я 3“, бл. *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **2,00 лв.** – разноси за адвокатско възнаграждение в производството пред СРС, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Решението е постановено при участието на привлечено от ищеца трето лице-помагач „Бруната“ ООД.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____